Usnesení Nejvyššího soudu SR ze dne 02.07.1992, sp. zn. 4 To 31/92, ECLI:CZ:NSSR:1992:4.TO.31.1992.1

Číslo: 63/1992

Právní věta: Vznesenie námietky zaujatosti, pokial nebolo o nej ešte príslušným orgánom rozhodnuté, predstavuje prekážku konania, v rámci ktorého možno vykonať len tie úkony, ktoré nepripúšťajú odklad. Orgánom o vylúčenie ktorých ide, neprislúcha ani hodnotiť, či námietka zaujatosti je dostatočným spôsobom zdôvodnená, pretože túto skutočnosť je oprávnený posúdiť len bezprostredne nadriadený orgán (§ 31 ods. 3 Tr.por.).

Soud: Nejvyšší soud SR

Datum rozhodnutí: 02.07.1992

Spisová značka: 4 To 31/92

Číslo rozhodnutí: 63

Číslo sešitu: 10

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Vyloučení orgánů činných v trestním řízení

Předpisy: 141/1961 Sb. § 31

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 63

Vznesenie námietky zaujatosti, pokiaľ nebolo o nej ešte príslušným orgánom rozhodnuté, predstavuje prekážku konania, v rámci ktorého možno vykonať len tie úkony, ktoré nepripúšťajú odklad. Orgánom o vylúčenie ktorých ide, neprislúcha ani hodnotiť, či námietka zaujatosti je dostatočným spôsobom zdôvodnená, pretože túto skutočnosť je oprávnený posúdiť len bezprostredne nadriadený orgán (§ 31 ods. 3 Tr. por.).

(Uznesenie Najvyššieho súdu SR z 2. 7. 1992 sp. zn. 4 To 31/92)

K odvolaniu mestského prokurátora v Bratislave a obvineného Najvyšší súd SR zrušil rozsudok Mestského súdu v Bratislave z 3. apríla 1991 sp. zn. 1 T 30/91 a tomuto súdu prikázal, aby vec znovu prejednal a rozhodol.

Z odôvodnenia:

Rozsudkom Mestského súdu v Bratislave sp. zn. 1 T 30/91 zo dňa 3. apríla 1992 bol obžalovaný J. S. uznaný za vinného zo spáchania pokračovacieho trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, 4 Tr.

zák. na tom skutkovom základe, že

1. dňa 23. novembra 1990 asi o 21.00 hod. v Bratislave na Račianskej ulici číslo 25 v chodbe domu vylákal od poškodeného V. B. sumu 35 000 Kčs pod zámienkou, že mu za túto sumu odpredá 1400 DM. To však neurobil, z miesta činu ušiel a peniaze si ponechal, čím V. B. spôsobil škodu vo výške 35 000 Kčs.

2. dňa 23. novembra 1990 asi o 21.00 hod. v Bratislave na Račianskej ulici číslo 25 po predchádzajúcej dohode s poškodeným L. V. prevzal od neho prostredníctvom J. S. v chodbe uvedeného domu sumu 15 000 Kčs pod zámienkou, že mu za túto sumu odpredá 600 DM. To však neurobil, z miesta činu ušiel a peniaze si ponechal, čím L. V. spôsobil škodu 15 000 Kčs.

3. dňa 25. novembra 1990 asi o 18.30 hod. v Bratislave na Račianskej ulici číslo 13 v chodbe domu obdobným spôsobom vylákal od poškodeného Ing. R. K. sumu 452 400 Kčs pod zámienkou, že mu za túto sumu odpredá 17 400 DM. To však neurobil, z miesta činu ušiel a peniaze si ponechal, čím Ing. R. K. spôsobil škodu vo výške 452 400 Kčs.

Za tento trestný čin bol obžalovanému uložený podľa § 250 ods. 4 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 6 a 1/2 roka (šesť a pol) roka nepodmienečne, so zaradením na výkon trestu podľa § 39 ods. 2 písm. c) Tr. zák. d. III. (tretej) nápravnovýchovnej skupiny.

Podľa § 228 ods. 1 Tr. por. bolo obžalovanému uložené nahradiť spôsobenú škodu, a to poškodenému V. B. vo výške 35 000 Kčs a poškodenému Ing. R. K. vo výške 452 400 Kčs.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolania mestský prokurátor a obžalovaný J. S.

Mestský prokurátor sa podaným odvolaním domáhal zrušenia napadnutého rozsudku v celom rozsahu s tým, že Najvyšší súd SR rozhodne vo veci sám tak, že obžalovaného uzná za vinného z trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, 4 Tr. zák. na skutkovom základe uvedenom v obžalobe a uloží mu prísnejší trest odňatia slobody v polovici zákonom stanovenej trestnej sadzby so zaradením na jeho výkon do III. nápravnovýchovnej skupiny.

Obžalovaný v odvolaní zdôvodnenom prostredníctvom svojho obhajcu navrhol zrušenie napadnutého rozsudku v celom rozsahu a vrátenie veci až do štádia prípravného konania. Podľa názoru odvolateľa súd prvého stupňa porušil v konaní viacero hmotnoprávnych a procesnoprávnych ustanovení, čo sa prejavilo v nedostatočnom zistení stavu veci a v konečnom dôsledku malo vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Súd prvého stupňa predovšetkým nemal konať po tom, čo na hlavnom pojednávaní dňa 3. apríla 1992 bola (zo strany obžalovaného) vznesená námietka zaujatosti proti všetkým sudcom Mestského súdu v Bratislave. V dôsledku tejto námietky mala byť vec predložená na rozhodnutie Najvyššiemu súdu SR.

Zástupca generálneho prokurátora SR na verejnom zasadnutí modifikoval odvolanie mestského prokurátora v tom smere, že navrhol podľa § 258 ods. 1 písm. d), e) Tr. por. zrušiť napadnutý rozsudok v celom rozsahu a Mestskému súdu v Bratislave prikázať, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 254 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým mohli odvolatelia podať odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto rozsudku predchádzalo, prihliadajúc pritom i na chyby, ktoré neboli odvolaniami vytýkané, a tak zistil, že odvolanie obžalovaného J. S. bolo čiastočne dôvodné.

Za závažný nedostatok v konaní pred súdom prvého stupňa treba považovať skutočnosť, že dosiaľ nebolo rozhodnuté o námietke zaujatosti, ktorú obžalovaný vzniesol na hlavnom pojednávaní dňa 3. apríla 1992 voči všetkým sudcom Mestského súdu v Bratislave.

Podľa § 31 ods. 1 Tr. por. o vylúčení rozhoduje bezprostredne nadriadený orgán, a to na podklade oznámenia osoby, o ktorej vylúčenie ide, alebo na podklade námietky niektorej zo strán. Až do rozhodnutia týchto orgánov o vylúčení vykonávajú osoby, o ktorých vylúčenie ide, len tie úkony, ktoré neznesú odklad. Podľa § 31 ods. 2 Tr. por. o tom, či je vylúčený sudca alebo prísediaci, rozhodne nadriadený súd v senáte.

Vznesenie námietky zaujatosti, pokiaľ nebolo o nej ešte príslušným orgánom rozhodnuté, predstavuje prekážku konania, v rámci ktorého možno vykonať len tie úkony, ktoré nepripúšťajú odklad. Orgánom o vylúčenie ktorých ide, nepríslúcha ani hodnotiť, či námietka zaujatosti je dostatočným spôsobom odôvodnená, pretože túto skutočnosť je oprávnený posúdiť len bezprostredne nadriadený orgán, v konkrétnom prípade nadriadený súd. Ak teda obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 3. apríla 1992 vzniesol námietku zaujatosti voči všetkým sudcom Mestského súdu v Bratislave (č. l. 355 spisu), mal súd prvého stupňa hlavné pojednávanie odročiť a vec predložiť Najvyššiemu súdu SR na rozhodnutie v zmysle ustanovenia § 31 ods. 2 veta prvá, Tr. por. Keďže takto nepostupoval, porušil zákon a obžalovaný túto skutočnosť oprávnene namietol vo svojom odvolaní.